

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 73.

V Ljubljani, v ponedeljek 30. marca 1896.

Letnik XXIV.

Vabilo na naročbo.

S 1. aprilom pričenja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta . 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto . 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta . 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Kdo je komedijant?

Napadi najsurovejšega kalibra se nam od strani naših nasprotnikov po „Narodu“ tako zelo množijo, da ž njimi komaj sproti seznanjamo svoje čitatelje in jih odbijamo. Kar „Narod“ v teh napadih zbere surovost, umazanost in neresnic, to je sploh „unicum“ v sedanjem časopisju v obče. Zidovsko-liberalni listi najnižje vrste so pravi „gentleman“ nasproti „Narodu“. Neizmerno žalosten dokaz za to nam je podal „Narod“ zopet v štev. 70., kjer pod naslovom: „Klerikalni komedijanti“ piše nastopno:

„Narod“ piše: „Vsled volitve v dež. šolski svet so naši Slovenčevci v svojih jezuitskih srcih hkrati zasledili — narodna čutila in od tedaj brenkajo s svojimi umazanimi prsti ob struno narodne zavednosti, misle, da morda vendar koga ujamejo ali vsaj zbegajo, da se jim pridruži. Narodnostno načelo za-

govarjajo sedaj in to tisti, ki so še pred kratkim učili, da je narodnost ljubiti poganstvo; tisti, ki so na katoliškem shodu zatajili narodnostno načelo in katerih zastopnik v dež. šolskem svetu je najstrupenejši sovražnik slovenskih šol in slovenskih učiteljev; tisti, ki so pobijali družbo sv. Cirila in Metoda, ki še sedaj zanjo skoro nič ne žrtvujejo, pač nabirajo denar za misijone v Afriki, v časih, ko koroški bratje še osnovnih šol nimajo; tisti, katerih vodja je na katoliškem shodu rekel, da je bil Kristus zaradi pretirane narodne ideje križan, in ki je uvedel nemške pridige ne samo v stolni nego tudi v Florijanski cerkvi, kjer jih ni bilo nikdar prej; tisti, ki ščitijo in podpirajo brutalno germanizovanje v šolah ljubljanskih in loških uršulink; tisti, ki blagoslovljajo in razobežajo v cerkvi pangermanske zastave in pravijo, da naj se slovenske zastave tam blagoslovljajo, kamer hodijo ljudje...; tisti, kateri so v dež. odboru dovoljevali vsako svoto, da so se le razširile nemške šole, in preprečili samoslovenske napise v Ljubljani; tisti, katerih vodja je odločil, da morajo kateheti slovenske otroke, nemške šole obiskujoče, maltretirati z nemškim katekizmom; tisti, katerih generali blagoslovljajo Schulverein; tisti, ki so zagovarjali poštnega komisarja Cora in obožujejo škofa Kahna in škofa Flappa; tisti, katere je imenovala „Tagespost“ „gemässigte Slovenen“ in o katerih je „N. Fr. Pr.“ rekla, da bodo uničili slovensko idejo; tisti, katerim je kazensko sodišče pritislilo na čelo pečat politične goljufije, — ti ljudje hočejo zdaj nam očitati, da smo zatajili narodna načela, zato, ker smo jih prehiteli in jim stopili tako krepko na vrat, da se ne morejo ganiti. Le vpitate, politični komedijantje, kolikor se vam zdi, saj vpije vsak, kdor je bil tepen; če pa mislite, da zanesete v naš tabor razpor, se hudo motite. Vam pač nihče ne veruje! Nadaljujte torej kakor veste in znate. Imenujete nas tudi brate. Ne tajimo, da

smo vaši bratje, a somišljeniki Ignacija Böhma, Janeza Pristova, Avgušтина Sinkovca, bivšega kopanjskega župnika in drugih, pokrovitelji „zamaknjenih Lenk“ in „lepih Tončkov“, čestilci „lepih Helen“ itd., so pač bratje, katerim velja, kar je Heine zapel svoji prijateljici: „Blamier mich nicht mein schönes Kind und grüss mich nicht unter den Linden!“

Na te izbruhe skrajne moralne propalosti moramo seveda odgovoriti nadrobno; danes zadostuj le splošni odgovor: Gledé človeških slabostij, ki se žal kažejo pri posameznikih po vseh stanovih in tudi v duhovniškem, ne odgovarjamo, kajti kar zagreši posameznik v tem ali onem stanu, za to ni odgovoren stan, za to je odgovoren posameznik svoji vesti in svojemu Bogu. To ne gre v javnost, ker za to ne more biti odgovorna nobena v javnosti delujoča stranka.

Jednako kakor „Narod“ z vidno slastjo omenja človeške slabosti posameznih duhovnikov, bi lahko mi navedli iz vsacega drugega stanu jednake in še bolj žalostne slučaje. Toda mi tega ne storimo, ker s takimi nemoralnimi sredstvi se bojuje le nemoralno časopisje, ki ima namen, sramotiti in uničevati dobro ime duhovniškega stanu. Reči pa moramo v čast slovenskemu duhovništvu, da se sme gledé intelektualne in moralne višine staviti na častno mesto v katoliškem duhovništvu sploh. Tolažiti se smemo, da so le redke izjeme mej slovenskimi duhovni oni posamezniki, ki so s svojim življenjem v kvar in nečast katoliškemu življu. Brezvestno je torej od „Naroda“, da se na ta način tako podlo bori proti naši stranki, ki za take slučaje ne more nositi nikake odgovornosti. Mi torej mirnim srcem prepuščamo tak način polemike v sodbo in upamo, da tudi v obsodbo poštenemu in razsodnemu slovenskemu razumništvu.

Drugo, kar za danes odgovarjamo splošno, je

LISTEK.

O smrti očetovi.

(Spisal Kdorkoli.)

(Konec.)

Zjutraj nas je obiskal župnik, človek srednje postave, a precej obilen, s prijaznima, rjavima očima, zabuhlim nosom — njuhal je rad — in s tolsto, dvogubo brado. Tolažil je mamico, kakor je vedel in znal. No — bil je sam vidno žalosten, kajti z mojim očetom sta bila velika prijatelja. Tudi njegova kuharica prikazala se je kmalu za njim pri nas in jela govoriti z mano o nagli očetovi smrti. Pripovedovala mi je, kako da so se župnik prestrašili, ko so zvedeli žalostno vest. Stopil je v sobo tudi nek suh, dolg človek v sivi suknji dopetači, velikih, sivih očij in milega obraza: svetobrdski učitelj, a ž njim njegova rdečelična soproga. In prišlo jih je še mnogo, mnogo drugih prijateljev in znancev, da izrekó sožalje mamici in meni.

Ob treh popoldne so djali mrtvega očeta na nosila. Htel sem k rakvi, da se poslovim in da ga zadnjič poljubim. Bil je tako trd in mrzel in mrtvaški smrad je puhtel od njega, ko sem se sklonil čezenj. Celo mu je bilo tako gladko, senci udrti, lici pobešeni: to že ni bil več oče moj! Približal

sem se njegovim ustnom. Njihova bledest se je izpreminjala že na črno. Na krajeh so stale male penice. „Ah! Ko bi jim mogel življenje udahniti, tem ustnicam!“ vzdihnil sem in se jih dotaknil. Se jedenkrat sem jih poljubil in zbežal proč, a jok nisem, dasi se mi je srce trgalo. Takrat sem ga videl zadnjikrat.

Kmalu na to so ga zabili v črno krsto. A zdaj! Zdaj naj bi vam pravil, kako sem hodil za pogrebom, kako sem poslušal mrtvaške molitve in duhovnikovo petje? Kaj sem čutil takrat, ko je... rakev zdrsnila v globoko jamo? ... Tega ne pričakujte od mene!

* * *

Tu je končal moj prijatelj svoj zapisek, a povedal ni vsega. Sešel sem se nekoč slučajno na vlaku z onim suhim učiteljem, ki ga omenja prijatelj v svojem spisu. Začnema se meniti o tem in onem. Med pogovorom zvem, da je od tam in tam in ga poprašam, ni li morda poznal pred dvema letoma umrlega učitelja iz te in te vasi.

„Kaj bi ga ne poznal,“ vzklikne on veselo, a precej na to žalostno dostavi: „Ah! Škoda ga je bilo. Prezgodaj nas je zapustil. Velika prijatelja sva bila. Njegov sin ga je imel neizrečeno rad. Vem, kaj so govorili ljudje, da se ni jokalo niti takrat,

ko ga je ugledal mrtvega na odru, niti potem, ko so ga devali v rakev. Mogoče. Ali jaz sem ga videl, ko je stal ob grobu. Ko so peveci odpeli „Jamica tiha“, duhovniki izmrmrali svoj „Requiescat“ in grobarji začeli zasipati jamo, zahtel je s tako srce pretresujočim glasom, da bi se ga kamen usmilil. On je take vrste človek,“ dejal je učitelj, „ki se ne izda precej, a trpi tem bolj v srcu. Revež, revež je bil po očetovi smrti. Saj veste, sam se šolati, to je muka; a mati mu tako ni mogla pomagati. A kakšni so vam ljudje! Precej po pogrebu, ki je bil ob petih, grem v vaško gostilno in sedem v nek bolj teman kot. Ljudje so se seveda menili največ od umrlega učitelja in njegovega sina. Pa kaj vam pravi jeden, bolj gosposko oblečen človek: „Eh! Premajhna plača seveda! Se prevelika! Za vdovo bo čisto zadosti. I kaj pa imajo naše vdove? Sicer pa — čemu se treba neki ženiti učiteljem. Kaj bi ne bili lahko kar tako?“ Veste, da me je speklo!“ Tako je dejal učitelj.

Rekel sem že v začetku te črtice, da se je bavil moj prijatelj tudi s pesmimi. Nekaj jih imam še jaz od njega. Med njimi je jedna, ki jo je zložil na svojega očeta. S to naj končam svojo priprosto črtico:

S povešeno glavo bedni mladenič
Grem v tiho šumico — tujko

5. 8. 15. 24.

M. Nj.

Pam.

pa to-le: Ti nizkotni napadi „Narodovi“ naj so po „Narodovem“ mnenju dokazi zato, da je „Narodova“ stranka prav ravna, ker je imenovala renegata Schwegelnja za častnega meščana v Ljubljani in ker je volila v deželni šolski svet liberalnega Nemca dr. Schaffnerja!!

Taki dokazi pač niso v navadi pri mislečih ljudeh; tako divje pisarjenje le pričuje skrajno intelektualno in moralno onemoglost liberalnega „Naroda“.

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. marca.

Gospodska zbornica je razpravljala v sobotni seji proračun za leto 1895, katerega je bila vsprejela poslanska zbornica. Več poslancev je proračun toplo priporočalo ter izjavilo, da kaže na jako ugoden uspeh v tekočem letu v kljub temu, da bode morala izvršiti vlada v tekočem letu več težavnih nalog, ki bodo zahtevale ogromnih finančnih žrtev, mej temi posebno preosnova uradnih plač in naprava novih železnic. Daljša debata pa se je vnela glede uravnave in olupšave dunajskega mesta. Udeležili so se je naučni minister Gautsch in poslanec grof Friderik Schönborn, baron Helfert in grof Thun ter navajali razne svoje nazore z umetniškega in zdravstvenega stališča. Grof Zedtwitz je omenjal mnogih nedostatkov v napravah proti razširjanju kužnih živinskih boleznij ter predlagal resolucijo, v kateri se vlada pozivlje, naj se v svojih odredbah glede prepovedi vvoza ali izvoza živine omeji le na neobhodno potrebno okrožje, ker sicer mnogo trpi živinoreja in trgovina z živino. Isti poslanec in pa dr. Hasslwanter pozivljata nadalje vlado, naj se bolje zanima za vodozdravilstvo po Kneippovem načinu in naj skliče v to potrebno enketo v tej stroki dobro izvežbanih zdravnikov. Omenjeni resoluciji se vsprejmeta na to z veliko večino. Brez nadaljnjih debat se vsprejme ves proračun v drugem in tretjem branju. Konečno se brez debate odobri tudi zakon o uvedbi davka na uporabo kamenega olja in zakon glede proste dobave kamenega olja pod 770 stop. za uporabo pri motorjih in v rudnikih, ter seja zaključí.

Mažarska pravdnost. Nov pojav mažarske nestrpnosti objavljajo „Nar. Nov.“ iz slovaške vasi Straže. Prebivalci omenjene vasi so namreč sestavili v slovaškem jeziku prošnjo na glavnega sodnika v Senici, v kateri ga prosijo, naj jim pusti dose-danjega župana, s katerim so vsi zadovoljni. Mažarski sodnik se pa ni zadovoljil samo s tem, da je odklonil pravično zahtevo ter imenoval novega župana na to mesto, marveč je še vsem podpisancem naložil denarno kazen, ker so se predzruili doposlati mu v slovaškem jeziku sestavljeno prošnjo. Skliceval se je pri tem odloku na to, da velja po državnem zakonu z leta 1868 mažarski jezik kot uradni jezik v celem Ogerski. Pri tem se pa ni oziral na določbo § 23 omenjenega zakona, v katerem se izrecno poudarja, da sme vsak državljani sestavljati vloge na svojo občino, cerkveno ali svetno oblastvo

in državno vlado v svojem maternem jeziku. In v kljub tej jasni določbi se predrzne napovedati mažarski sodnik tako denarno kazen.

Francija. Francoski ministerski predsednik Bourgeois je v zadnji seji senata sicer prodril s svojim radikalno-socialističnim predlogom glede osebnega dohodninskega davka, vendar je pa ta njegova zmaga tako jalova, da nikakor ne more biti nanjo ponosen, kajti le z največjo silo se je izognil popolnemu porazu. Pri imenskem glasovanju se je vsprejela vladna predloga z večino sedmih glasov, toda pripomniti je treba, da je glasovalo za predloga devet ministrov. Pri tej priliki se je toraj pokazalo, da vlada nikakor ne more računati na večino niti v senatu, še manj pa v poslanski zbornici. Posebno značilen za Bourgeoisovo stališče je bil predlog poslanca Guillemeta in odgovor ministerskega predsednika. Prvi je namreč pozivljaval vlado, naj z nova proučava načrt o dohodninskem davku ter ga potem predloži zbornicama. Bourgeois pa je na to odgovoril v takih stavih, da je vsakdo lahko izprevidel, v kako neprijetnem položaju da se nahaja njegova vlada, odgovoril ni namreč prav nič na Guillemetov predlog, pač pa hotel nekoliko bolj pojasniti svojo prvo predlogo, kar se mu je popolno ponesrečilo. Ko je Bourgeois uvidel, da je zaman vse njegovo prazno govoričenje, je izjavil, da je vlada pripravljena ozirati se na opravičene zahteve poslancev in rada odstopi v posamnih določbah od svojih nazorov. To se pravi z drugimi besedami, predloge sicer ne maramo umakniti, toda sme se jo premlatiti, kakor drago. S to izjavo se je sicer rešilo za sedaj ministerstvo, ne tako pa predloga sama, kajti javno mnenje o nameravanem dohodninskem davku se niti za las ni spremenilo. Zadnja seja je zadalja radikalnemu programu zelo občutljiv moralčen udarec. Iz govora samega ministerskega predsednika je razvidno, da je popolno uverjen o nepopularnosti njegove predloge mej francoskim prebivalstvom, in da sedaj še celo v radikalnih krogih ne more računati na zanesljivo oporo.

Kriza v Franciji. Nenadoma je došla iz Pariza novica, da je odstopil sedanji zunanji minister Berthelot baje iz zdravstvenih in družinskih ozirov. Akoravno je Berthelot izvršil svoj korak nekako nepričakovano, vendar je bila že davno dognana stvar, da si kabinetni načelnik Bourgeois veliko prizadeva, zasesti sedež zunanjega ministerstva. In ta želja se mu je zdaj uresničila, kajti že se je uradno objavilo njegovo imenovanje zunanjim ministrom. Iz tega se jasno razvidi, da so zgoraj navedeni vzroki le formalnega pomena in da je Berthelot žrtev ministerskega predsednika Bourgeoisa. Ko bi bil prvi vzrok povsem resničen, gotovo bi 68 letni senator pred petimi meseci ne bil vsprejel težavnega posla, o katerem je bil že popreje dobro poučen. Pred vsem je postal Berthelot žrtev afriške ekspedicije, katero je on strastno pobijal pri vsaki priliki in se s tem zameril angleškemu krogom, ob enem pa tudi Bourgeoisu, kot notranjemu ministru, ker se je govorilo, da se je sestavila izjava o „slabih posledicah afriške ekspedicije“ v notranjem ministerstvu. Bourgeois je s tem dosegel, kar je že davno želel, postal je zunanji minister in na njegovo mesto je začasno imenovan finančni minister Doumer, ki je presrečen, da je odložil državne finance in se tako naglo pobotal. Razni pariški listi so mnenja, da se bode o velikonočnih počitnicah dovršilo še več izprememb v francoskem ministerstvu. Zeleti bi bilo, da bi Berthelotov korak posnemali vsi socialistični ministri.

Turčija in ekspedicija v Egiptu. Sobotni brzojav je omenil v kratkih potezah, da je provzročil zadnji korak nekaterih evropskih držav v zadevi angleške ekspedicije na sultanovem dvoru veliko nejevoljo. Turčija, ki se z nekim ponosom prišteva v vrsto evropskih velevladstij in kateri se klanja cel Balkan, ni bila obveščena o zahtevi angleške vlade. Poleg tega je pa o tem koraku molčal tudi egiptovski khedive in Muktar-paša ni mogel zabraniti prodiranja angleške ekspedicije. Da bi se vsaj nekoliko maščevala nad brezozirnostjo angleških krogov, je sklenila turška vlada postaviti na dnevni red celo egiptsko vprašanje in prosila v to svrhu pomoči v Rusiji, Franciji in Nemčiji. Prvi dve velevlasti sta baje že odposlali povoljen odgovor in pripomnili, da je sedanji čas najbolj ugoden za konečno rešitev egiptskega vprašanja. Kaj se bode vse ukrenilo, tega še sedaj Turčija ne mara obelodaniti, gotovo pa je, da se zna vneti v Afriki ogenj, ki bode jako neugodno uplival na svetovni mir. Po

sebnost slaba posledica bode pa za Italijo, ki še vedno meni, da ji bode pomagala Anglija v boju zoper Abesince.

O razmerah mej Nemčijo in Anglijo z ozirom na ekspedicijo proti Dongoli piše neki angleški list nastopno: „Nekaj dni pred konečnim sklepom o nameravanem angleškem koraku se je z energičnim posredovanjem avstrijske in italijanske vlade posrečilo popolno sporazumljenje mej Berlinom in Londonom glede meja v južni Afriki. Nemčija je obljubila, da ne bode provzročala angleškemu podjetju nikakih zaprek. To sporazumljenje se je že doseglo pred bitko pri Adui in s tem je pojasnjena nemška politika glede Egipta, katere pa Francozi nikakor ne morejo razumeti. Gotovo je namreč, da Salisbury ne bi bil dovolil v sudansko ekspedicijo, ako bi mu bilo pretilo nasprotstvo od strani Nemčije. Trozveza in Velika Britanija so se v tej zadevi popolno zjediniile in Nemčija je opustila svoje slavo-hlepne načrte v južni Afriki in s tem odprla prosto pot Angležem v njihovom podjetju“. Kaj bodeta k temu rekli Italija in Francija, ni še sicer objavljeno, toda gotovo jima ne bode ljubo in bodeta storili potrebne korake.

Slovstvo.

„Pomladni glasi“ posvečeni slovenski mladini. VI. letnik. Uredil in založil Matija Prelesnik. 1896. Katoliška Tiskarna v Ljubljani. Str. 144.

Krasni velikonočni pirubi! — Poglejmo! Samo dva pisatelja sta poslala po letošnjih „Pomladnih glasovih“ svoje spise v slovenski svet, a prav ti spisi zaznamujejo živo, določno dvojno smer v leposlovju, smer, katero pozdravljamo z veseljem. M. Prelesnik zastopa s pesmimi versko poezijo, E. Lampe s svojim potpisom zabava in poučuje. Najlepsi biser v knjižici je brez dvoma precej dolga epiška pesem: „Slavna zmaga Gojnika vojnika.“ Dolenjska povest.“ Zl. M. Prelesnik, str. 73—122. Povest se je vršila l. 770 po Kr. v krajih, koder so bivali Slovenci, koder šumé Sava, Soča in Drava. Jeden del Slovencev je bil že vsprejel krščansko vero, drugi je ostal še pogansk. Hotimir je bil prvi krščanski knez starih Slovencev. Na njegovo prošnjo je poslal solnograjski vladika Virgilij sv. Modesta mej Slovence, da bi jih učil in potrjeval v sveti veri. Velikašem ni bila všeč nova vera: zahtevala je preveč zatajevanja. Le na videz so se spreobrnil. Hotimir je umrl; zapustil je mladega sina Vladuha kot naslednika.

Vladuh je bil goreč kristijan, a ker je bil še tako mlad, sklenili so velikaši upreti se mu in otre-sti se krščanskega vladarstva. Velikaši razglasé Vladuha kot brezdomovince:

Vladuh ni jim nič po godu,
Češ, da je sovražen rodu:
Običaje, vero staro
V staro hče zavreči šaro.

Prično se strašni prizori: bratomori, kristijan je bežé pred rodnimi brati pogani v gore. Kamor pride pogani, opustošijo vse. Tu pride mlademu Vladuhu na pomoč Tesel, bavorski vojvoda. Na lepi krški ravnini se mu v bran postavi slovenski knez Gojnik, navdušen malikovalec.

Bila borba to je hrupna,
Bila borba je obupna.

Gojnik slednjič izgubi bitko; ranjen zbeži. Na begu omaga ter pade nezavesten s konja. Krščanski kmet Svitoslav ga najde v krvi ležečega ter ga nese v svojo samotno hišo sredi gozda. Skrbno mu strežejo vsi: gospodar, žena in teta, otroka: Srečko in Ivanka pa mu pod oknom prepevata pesmi. Dolgo ne gane Gojnika nobena mila beseda, da bi se pokristijanil. Tu se približa sveti večer. Svitoslavova družina prepeva prekrasne božičnice, str. 95—101. Gojnika pretresejo. Ko odidejo vsi k polnočnici, vstane tudi on ter gre skrivaj v svetišče. Led je prebit, Gojnik se da krstiti. — Premagati mora trdo poskušnjo. Prejšnji bojni tovariš Avrelij izvé zanj in njegov krst. Pride k njemu in ga roti, da naj ostane zvest stari veri.

Gojnik pa ostane zvest novi, Kristusovi veri. Vname se nov boj. Gojnik se sedaj bojuje z Vladuhom za krščansko vero. Avrelij je pobit in vjet, slednjič premaga hrabri Gojnik, ki je bil prej največja dika poganskih trum, zadnjega malikovalskega vojvodo Droha tam ob Kolpi. Žal, da je v bitki padel tudi sam!

Šumom Kolpa je šumela,
Gojniku je pesem pela,
Pesem žalostno, mrtvaško.
On umrl je res junaško.

In mislim na otca, dobrega otca
Ah! Zdaj že pod vrbo — žalujko.

Še vedno te zrem pred seboj, kakor včasih,
Ko bil sem še dete poredno,
Kako mi pretiš: »Ej, čakaj me, čakaj!«
Kako me poljubljaš, še vedno!

Imel je črno brado moj otec
In belceno, belceno roko,
In mračne oči, a vendar prijazne,
A čelo bilo je visoko.

Pa sva igrala kedaj na klavirji,
Pri basu jaz, on pri tenorji,
In pela: »Oj plavaj, barčica moja,
Po tihem, po bisernem morji.«

Oj jadrenica je bila to mogočna
In hla ni se viharja,
A zdaj — res žalostna vožnja je moja
Brez ljubega krmarja.

In če sem dobro zadel »tremolando«
Hitečo šestnajstinko,
Veselo me je poljubil moj otec:
»Takó je dobro, moj sinko!«

Kaj videl sem, kaj čutil in slutil
V teh prsih, čemú bi govóril! —
Vse náde sladké, vse dóbre sklépe
V teh prsih — mi svet je umóril.

Da ti bi živel! . . . No, jaz potujem
Potujem skoz šumico — tujko,
Ni otca — dušice, da peval bi z mano,
On večno molčí pod žalujko.

Nam pa vzhled je lep zapustil:

Kratka doba je življenja,
Doba zemskega borjenja,
Zdaj se treba je boriti,
Neprenehoma truditi,
Da si človek raj zasluži,
Da se s Kristusom tam združi.

Ta prekrasna povest je, rekel bi, drugi „Krst pri Savici“ in ga spopolnjuje. Komu ni znan od tam Valjahun?

Valjahun, sin Kajtimarov, boj krvavi
Že dolgo bi je za krščansko vero,
Z Avreljem Droh se več mu v bran ne stavi.

S to pesmijo se je obzorje razširilo: po Preširnovem „Vvodu“ bi človek skoro mislil, da je samo Valjahun ali Vladuh preganjal kristijane; v istini so poganski bratje napadli prvi kristijane. — Pesem je čudovito lepa; čitatelju se zdi, kakor da ima srbskega slepca pred seboj, ki mu prepeva divne junaške pesmi svojega naroda.

Prepričani smo, da bo mladina čitala s pravim užitkom ta epos. Tu ni nič prozajičnega, sama čista poezija, prekrasne prilike, podobe, alegorije, in v dnu tako visoka, svitla ideja — lepota krščanstva, lepota sv. vere. Takoj v začetku v „Proslovu“ proslavlja pesnik sveto vero kot največjo srečo domovine.

Da je naša zemlja verna,
To je sreča neizmerna.

V mlademu srcu se mora raznetiti ogenj ljubezni in navdušenja za sv. vero, ako čita tak slavospev na njo! — In te božične pesmi. Uglasbene udomačile bi se kmalu povsod. In to niso samo rime, ampak sv. pismo v slovenski pesmi.

Sploh pesnika najbolje označimo, ako rečemo: on umeva najglobljim verskim resnicam dati tako nežno, čutno obliko, da morajo ganiti vsako dovzetno srce. To je storil tudi v vseh ostalih pesmih: „Jutranji občutki“, v katerih solnce, ptice, sapice, cvetlice, vse oznanjujejo Boga. Pesem „Seme večnega življenja“ primerja milost božjo s semenom. Krasn primer! „Pšenično zrno“ je prelepa legenda, katera pripoveduje, kako je Kristus že takrat, ko so učenci smukali pšenično klasje, obljubil, da jim bo mesto pšeničnega zrna zapustil drug živež, n. hostijo, svoje telo.

Ljubka pesem „Slanica“ pripoveduje mladini, da najnevarnejša slana je — greh. „Siroti“ stran 137 je ljubezniva pesemca, katera tolaži siroto s tem, da jej pripoveduje, kako dobrega Očeta ima v nebesih in Mater, in brate in sestrice, namreč svetnike, z jedno besedo: občestvo svetnikov v poetički obliki.

Odveč se nam zdi vsaka beseda za daljnje ocenjevanje teh pesniških izdelkov: postaviti bi morali vse sem, da bi je čitatelji sami čitali, sami živili. Le to rečemo: mi se iz srca veselimo te nove smeri v poeziji; menimo, da je ta vrsta — najvišja, ker opeva najvišje, najlepše ideje. — Prozajski spisi so zopet po svoje tako zanimivi, da jih človek ne more odložiti, dokler jih ne prečita do konca. „Iz potne torbice“, str. 1—68. E. Lampe nam tu popisuje svoje potovanje preko laškega Vidma v Benetke. — Kako bistro opazovanje, koliko mikavnih prizorov, koliko primernih nauk za mladino, ki so vpleteni!

Lani, ko smo čitali istega pisatelja spis: Sveti Hijeronim, in letos, čitajoč ta potopis, smo se prepričali, da bi on bil najsposobnejši, ki bi nam mogel nadaljevati nepozabne životopise Slomškove. — „Blagor usmiljenim“ je prisrčen prizor iz otroškega življenja Leona XIII., ko so se kot deček usmili nekega ranjenega pastirčka. — „Pomemben dan“ slika občutke dečka, ki gre prvič z doma v mesto, v šole.

Priznati moramo, da je v drobni knjižici skoro toliko idej, kolikor stranij. In smelo trdimo, da letošnji „Pomladni glasi“ pomenjajo napredek v našem slovstvu in njega obogatitve.

Knjižica ima tudi 8 snažnih in ličnih slik, 7 ki pojasnjujejo potopis o Benetkah, jedna predstavlja pa Mater Božjo Karla Dolcija. Prvi list nosi celo barvano sliko, namreč: „Stolp sv. Marka, vojvodska palača in slovansko cbrčje.“

Tiskarna je storila res vse, da je zunanja oblika lična. Gosp. pisateljema pa gotovo najbolje častitamo k tako krasnemu delu, ako na vse strani

razširjamo njiju knjižico, da pride čim preje v roke kar največ mladih čitateljev. Naj se torej zgodi, kakor naroča urednik lastavici:

„Ti s pomladnimi glasovi
Brž v deželo mi odplovi:
Po slovenski domovini
Nesi naši jih mladini.“

—c.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. marca.

(Prvi maj in njega pomen), je bila točka dnevnega reda ljudskega shoda, katerega je nameravalo včeraj prirediti socijalno-demokratsko društvo „Bodočnost“ v tukajšnjem kazinskem salonu. Mnogoštevilni lepaki na hišnih vogalih so privabili v imenovane prostore precejšno število somišljenikov obeh tukajšnjih delavskih organizacij. Točno ob 1/2 2. uri pomikalo se je nad 200 mož broječe krdele krščanskih socijalistov po „Zvezdi“ proti kazinskemu splotju, ki so našli še skoro prazne prostore in zasedli polovico dvorane. Ob enem pa je ostalo nekaj imenovanih mož pri vhodu v dvorano z namenom, da bi se socijalistični redarji ne vedli zopet tako samovoljno, kakor se je to dosedaj vselej godilo, ko so namreč zabranjevali vstop somišljenikom krščanskih delavcev in njih zadnje imenovani korak zelo neprijetno iznenadil demokratične reditelje, pokazali so njihovi kisli obrazi in velika poparjenost. Posebno neljubo pa je bilo to Železnikarju in Kordeliču, ki nikakor nista mogla razumeti, kako se predrznejše kaj takega storiti udje slov. kat. delavskega društva, ko je vendar društvo „Bodočnost“ sklicalo shod. Šele po nekaterih pojasnilih od strani krščanskih socijalistov, da imajo namreč pri ljudskem shodu vse stranke jednake pravice, sta se udala v svojo usodo in nestrpnost pričakovala, kaj bode. In njiju strah je bil res popolno upravičen, kajti oni, ki so imeli že takoj v začetku ogromno večino, so dobivali do 1/2 3. ure še vedno prirastke, mej tem ko so od nasprotniške strani le polagoma cepali v dvorano. Ob označeni uri pride vladni zastopnik g. Wratschko in tedaj se je pričela borba z glasovanjem. Socijalni demokrat Kordelič otvori shod ter predlaga svoje somišljenike v predsedstvo. Toda le kakih 30 do 50 mož je bilo videti na desnici, ki so glasovali za predlagane kandidate, vsi drugi, katerih je bilo gotovo nad 300, so pa zahtevali v predsedstvo Gostinčarja, Zillerja in Kregarja, in seveda tudi zmagali. Sedaj se je imelo pričeti zborovanje. Ker je bil dnevni red omejen samo na prvi maj, ki z zboljšanjem delavskega položaja ni v nobeni zvezi, je predsednik Gostinčar tudi z ozirom na socijalno demokratične surovosti zadnjega shoda v tem prostoru mej glasnim odobravanjem zaključil zborovanje, na kar se je navdušeno zapela naša pesem. Vse zabavljanje in življenje od strani socijalnih demokratov je bilo zaman, popolen poraz je bil zapečaten. Slava vrlim krščanskim delavcem in obrtnikom.

(Slovensko gledališče.) V soboto smo se za letos poslovili od opere. Pel se je na korist zbora „Trubadur“. Ker se o priliki obširneje ozremo na končano sezono, omenjamo danes le, da bode zadnji letošnji večer drame jutri. Igral se bode na korist dolgoletnemu zvestemu članu slovenskega odra gospodu Danilu Göttheju „Egmont“. Nadejati se je, da se vredno poslovimo od našega gledališča, ki nam je podalo v tej sezoni toliko umetniških užitkov!

(P. Maks Klinkowström †.) V soboto popoldne ob 1/4 1. ure je umrl v znanem zavodu Kalksburg blizu Dunaja sloveči cerkveni govornik P. Maks Klinkowström iz Jezusove družbe, dobro znan tudi Ljubljancem iz-za štiriletnega svojega bivanja v Ljubljani. Rodil se je na Dunaju 21. oktobra 1819, v red je vstopil 14. avgusta 1834. Kakor njegov že preje umrli starejši brat P. Jožef slovel je kot jeden najboljših cerkvenih govornikov novejšega časa. Beseda njegova bila je krepka, prepričevalna, mestoma resno-šegava, da je pretresla, presunila tudi najtrše srca. Ob njegovih propovedih bile so navadno polne cerkve po raznih večjih mestih in misijonih. Gotovo se tega izrednega moža hvaležno spominjajo tisoči in tisoči, ki so kedaj bili priče jedernatih in prepričevalnih njegovih govorov.

Bil je zadnji izmed štirih bratov sloveče plemenite družine Klinkowströmov. Oče mu, rojen na Danskem kot protestant, se je čudežnim potom po blaženem Klemenu Hofbauerju spreobrnil h katoliški veri ter na Dunaju ustanovil učni zavod za mladeniče iz plemenitaških družin. V tem slovečem zavodu se je vzgajal tudi naš rojak grof Aleksander Auersperg, znan kot nemški pesnik pod imenom Anastazij Grün (Z-lence), in ondi mu je bil učitelj naš pesnik dr. Fr. Prešeren. — Pokojnega P. Maksa priporočamo v blag spomin in pobožno molitev!

(„Glasbena Matica“) priredila bode, kakor se nam poroča, vsled mnogih želja narodnega občinstva z dežele, kmalu po Velikonočnih praznikih še jeden koncert, pri katerem bodo nastopile gospodičine in gospe pevke v narednih nošah. Da bode nastop veličastnejši in utis vokalne glasbe markantnejši, vršil se bode ta koncert najbrž v deželnem gledališču.

(Posvečevanje zvonov.) Danes je mil. g. generalvikar dr. pl. Pauker posvetil 3 zvonove, in sicer veliki zvon za župno cerkev v Vel. Laščah, tehtajoč 49 stotov; in dva manjša zvonova za župno cerkev v Gerčaricah.

(Otroški vrtec v Kamniku) je dovolil ustanoviti deželni šolski svet. Vrtarica je usmiljenka hrvatske pokrajine F. Krekova, voditelj pa nadučitelj kamniške dekliske šole g. Jernej Cenčič.

(Iz Vrhpolja) 25. marca. Danes ob 3 1/2, jutraj smo čutili podzemeljsko bobnenje. Nekateri ljudje trdijo, da se je čulo tudi zibanje, a tega jaz nisem opazil. 23. t. m. smo imeli konkurenčno obravnavo.

(Pri občinskih volitvah) v Lazih je bil županom izvoljen Franc Zetko. Občinska svetovalca sta postala Luka Zetko in Jan. Pangere.

(Nagrada za rešitev življenja) 14letni Anton Kočvar iz Božakovega je dobil 26 gl. 25 kr. kot nagrado zato, ker je 27. avgusta m. l. rešil iz vode 11letnega Jožefa Nemaniča.

(Pretep.) V gostilni pod zelenim hribom je včeraj hlapec Gregor Kovač v prepiru Gr. Felnerja z lopato na glavi težko ranil.

* * *

(Iz lavantinske škofije.) Duhovne vaje za bogoslovce vodi te dni P. Ferd. Schüth S. J. iz St. Andreja na Koroškem.

(Skladatelj Dvofak) je v posebnem brzojavu dunajskemu koncertnemu odboru brzojavno zahvalil „Glasbena Matica“ za prireditve koncertov, ter izrazil svojo najpopolnejšo zadovoljnost pevskega zboru in vodju g. Hubadu svoje posebno priznanje.

(Kritičen dan.) Za včeraj je napovedoval znani Falb kritičen dan, ter se skliceval nato, da bo ta dan sprideval, kako po njegovi teoriji vpliva mesec na naravne pojave na zemlji. — Temperatura je res včeraj nenavadno padla, a sicer je bil dan prav navaden, mrzel vetroven pomladanji dan in Falb je ostal s svojim prerokovanjem na cedilu.

Telegrami.

Dunaj, 30. marca. Volitev dunajskega župana, ki je bila določena na 8. aprila, je okrajni glavar Friebeis preložil, ker je nenedoma več mestnih odbornikov odpotovalo povodom bližnjih praznikov z Dunaja in se jim niso mogla dostaviti uradna povabila za županovo volitev. Po Veliki noči določi se znova dan volitve.

Dunaj, 30. marca. Danes sta na potovanju v Opatijo dospela sem rumunski kralj in kraljica.

Dunaj, 30. marca. Danes se je sešla komisija, ki se je pod predsedstvom železniškega ministra Guttenberga posvetovala o drugi železniški zvezi s Trstom.

Pariz, 30. marca. Po poročilu „Grand-Journal-a“ nameravata Francija in Rusija sklicati mejnarodni kongres v svrhu, da se reši vprašanje glede ekspedicije v Egiptu.

Pariz, 30. marca. Razni listi poročajo, da bodo stavili nekateri poslanci v današnji seji poslanske zbornice interpelacijo zaradi odstopa zunanjega ministra Berthelota in tr-

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

dijo, da se bode vnela zelo burna debata. Ker Sarriens ni vsprejel posla notranjega ministerstva, je ponudil Bourgeois to mesto Humbertu; vendar pa je skoro gotovo, da se to mesto spopolni šele po končani razpravi o imenovanju interpelaciji.

Rim, 30. marca. General Baldissera je brzojavnim potom zahteval od vlade, da mu pošlje 1000 ton vode. Vlada je sklenila odposlati vsak teden 600 ton vode iz Neapolja v Masavo.

Rim, 30. marca. Po poročilu tukajšnjih listov je zbral neguš Menelik novo armado 50.000 mož ter jo dobro oborožil. Z novo armado namerava prodreti v Agame.

Carigrad, 30. marca. Včeraj se je prebrala raz prižnec vseh armenskih cerkva okrožnica patrijarha, ki ima namen rešiti dolgotrajno krizo. Po velikonočnih praznikih odloži patrijarh svojo častno službo.

Madrid, 30. marca. Vojni in pomorski minister zahtevata izvanredne kredite za prenovitev ladij, ter nakup križarja, treh torpedo-ladij, orožja in streliva, da se na ta način utrdijo obrežja.

Izvirnik: Giesshübl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovi varh. Prospekti zastoj in franko.

Najboljšo pitno vodo

pri epidemijski nevarnosti, v podobnih slučajih že večkrat preskušeno, od zdravniških (X) avtoritet priznано, ima 10 14

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

Ta voda je popolnoma prosta organskih snovi in daje posebno v krajih s sumljivo vodo iz vodnjakov in vodovodov najugodnejšo pijačo.

Henrik Mattoni v Giesshübl Sauerbrunn.

Za slabotne

bolehave valed pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušene učinka je železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta) priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic gld. 4-50. (122 50—7) 2

Umrli so:

27. marca. Janez Kordiš, užitinski prejemnik, 69 let, Dunajska cesta 25, spridenje požiralnika.

28. marca. Marija Barle, vratarjeva žena, 42 let, Opekar-ska cesta 3, pyaemie. — Justina Jurič, delavčeva hči 1^a leta, Marije Terezije cesta 18, plućnica.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera-tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
28	9. zvečer	726.9	1-8	sr. jvzh.	poloblačno	
29	7. zjutraj	721.8	0-9	sr. svzh.	poloblačno	17
	2. popol.	719.1	8.9	m. vzhjvzh.	"	
29	9. zvečer	720.1	8-2	pr. m. szzh.	oblačno	
30	7. zjutraj	720.8	5-2	sl. svzh.	poloblačno	0-0
	2. popol.	721.6	10-6	sr. sever	skoro obl.	

Srednja temperatura 28. in 29. marca 3-2° in 5-3° ozir. za 2-8° in 0-9° pod normalom. — V noči od sobote na nedeljo videl se je obroč okoli lune; v nedeljo zjutraj je bila slana.

Tržne cene v Ljubljani

dné 28. marca

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	8 20	Špeh povojen, kgr.	68
Rež, "	7 80	Surovo maslo, "	90
Ječmen, "	6 —	Jajce, jedno "	2
Oves, "	6 90	Mleko, liter "	10
Ajda, "	6 50	Goveje meso, kgr.	64
Proso, "	8 —	Telečje "	64
Koruza, "	5 50	Svinjsko "	72
Krompir, "	2 60	Koštrunovo "	40
Leča, hktl. "	11 —	Piščanec "	55
Grah, "	10 —	Golob "	22
Fizol, "	11 —	Seno, 100 kgr.	2 32
Maslo, kgr.	— 90	Slama, 100 "	2 70
Mast, "	— 72	Drva trda, 4 kub.m.	6 60
Špeh svež, "	— 60	" mehka, 4 "	4 80

Cerkovnik

24 let star, neoženjen, teoretično in praktično izvežban, ki je že skozi 3 leta izvrševal svojo službo v splošno zadovoljnost, išče službe, najraje v župniji, kjer bi mogel ob enem pristopiti v župnišče kot vodnik ali pomočnik župnikovi ekonomiji, ker je v vseh strokah domačega, kakor poljskega dela vajen, in je bil ravno do sedaj tudi v enaki službi; mogel bi službo nastopiti takoj, ali pa v prihodnji Velikonoči, oziroma o sv. Jurju. 218 10-6

Blagohotne ponudbe upravnistvu „Slovenca“.

Eksekutivne dražbe.

Alojzija Hauptmana iz Zatičine zemljišče (5327 gld.) dné 9. aprila in 7. maja v Zatičini.

Avgrusta Gasparita z Rakeka posestvo (10.100, 400 in 1200 gld.) dné 16. aprila in 16. maja v Logatcu.

Josipa Chiaute iz Landola nepremakljivo posestvo (3125 gld.) dné 9. aprila in 9. maja v Logatcu.

Jerneja Tolarja iz Divače zemljišče (231, 80 in 140 gl.) terjatev 100 gld.,

Janeza Lavtarja s Podvrha zemljišče (5 gld.) in Janeza Balanca od sv. Lenarta zemljišče (3275 gld. 40 kr.) dné 9. aprila in 7. maja v Škofji Loki.

Ch. Geigle, trgovina s semeni

Hochwall, Station Haag, Spodnjeavstrijsko, in Nagold, Würtemb. Schwarzwald,

zalagatelj in preskrbovatelj vis. vlad. gozdarskih oskrbovališč, mnogih trgovin s semeni, trgovinskih vrtnarjev in zasebnikov.

Zavod za čiščenje jelovinskega semena

po najnovejšem načinu s parno močjo. — Posebnost:

Gozdna semena popolnoma sčiščena in zanesljivo kaljiva, potrjena v prvih preizkuševalnicah. — Izvoz in uvoz. — Vzorec in ponudbe na zahtevo zastoj — Ustanovljeno 1817. (86 3-3)

Konjski cvet

(pomnoženi restitucijski tok)

steklenica 1 gld., 5 steklenic 4 gld.

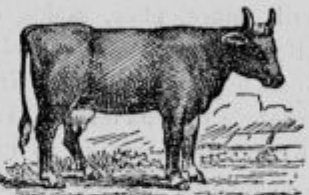
rabi se za drgnjenje v krepilo konjskih udov. Ta

cvet, mnogo let po izkušenih živinozdravnikih in od praktičnih poljedelcev priznan kot krepljen, lajša otrpnelost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restituciji (očrščenje) po kakem trudopolnem delu.

Skušena redilna štupa za živino,

za konje rogato živino, ovce, prašiče i. t. d.

Rabi se skoro 40 let z najboljšim uspehom večinoma po hlevih, ako živinče nemore jesti; zboljšuje mleko.

Zametek z rabilnim navodom vred velja

50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

priporoča in razpošilja na vse strani s prvo pošto

lekarnar 246 1

Ubald pl. Trnkóczy, Ljubljana, Kranjsko.

Pomladni Glasi

posvečeni slovenski mladini.

Z 8 slikami.

Uredil in založil

Matija Prelesnik.

V Ljubljani 1896.

Krasna mladinska knjižica!

6. zvezek.

Cena broširanam 30 kr., v pol platno vezanim 40 kr., v celo platno vezanim 55 kr., krasno vezanim 90 kr., po pošti 5 kr. več. Dobé se v ljubljanskem semenišču, v Katoliški Bukvarni v Ljubljani, pri Jan. Krajcu v Novem Mestu in pri D. Hribarju v Celju. — Tudi se dobé prejšnji letniki razven prvega. — Izvirne platnice izdeluje F. Breskvar, knjigovez v Ljubljani.

Lepo darilo otrokom ob raznih prilikah!

Sarg-ovo

priznано neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob je

mного **milijonkrat**

preizkušen in potrjen, zobnozdravilstveno priporočan kot najboljšo

sredstvo za ohranitev zdravih in lepih zob.

Dobiva se povsodi. 710 30-17

Dunajska borza.

Dné 30. marca.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 " 90 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 40 "
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 " 15 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 75 "
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	98 " 85 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	979 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	374 " 35 "
London vista	120 " 50 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 82 1/2 "
20 mark	11 " 77 "
20 frankov (napoleonodor)	9 " 55 "
Italijanski bankovci	43 " 45 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dné 28. marca.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 " 75 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 " 50 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 " 75 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	142 " — "
Dunavske vravnave srečke 5%	127 " 75 "
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 " — "
Posojilo goriškega mesta	112 " — "
4% kranjsko detelno posojilo	98 " 35 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 20 "
Priporitetne obveznice državne železnice	221 " — "
" južne železnice 3%	165 " 75 "
" južne železnice 5%	130 " 30 "
" dolenskih železnic 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	202 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	136 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 25 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	69 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	71 " 50 "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 " — "
Ljubljanske srečke	21 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	163 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3410 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	442 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	96 " — "
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	63 " — "
Montanska družba avstr. plan.	80 " 50 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	161 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " 25 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za grube pri tvebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.